

NAHLÉDNUTÍ DO ŽIVOTA FRETČÍCH MIMINEK

Tak se nám jednoho krásného slunného dne, narodilo 8 fretčích miminek. Bylo slunné odpoledne, Neděle, prvního máje a první máj se stal fretčích miminek začátek života čas.

1.5.2005 – 1. den

Během porodu dostala maminka trošku tvarohu s hroznoviným cukrem. Porod probíhal dobře a maminka sama pomáhala novým miminkům na svět. Narozená miminka, zbavená blány, se pohybovala mamince u jejího zadečku, jako by se chtěla ještě vrátit do teplíčka mamincina lůna. Samozřejmě to už nešlo, a tak se jen bezradně zdržovala kolem a každou chvíličku to znovu a znovu s fretčí vytrvalostí zkoušela, jestli třeba právě v ten další okamžik by to nešlo.

Fretčí miminka jsou jako žízalky a jsou velice aktivní, ač by to do nich jen stěží někdo řekl. Všechna se chovají stejně a zatím žádné nejeví známky ochablosti. Maminka zprvu nevěděla, kde by je schovala a stále se snažila upravovat chlupatou deku. Jak ji čechrala, tak občas fretčátka vysypávala z deky na lino, ale za okamžik je zase sbírala a schovala na hromádku do deky. Vzala jsem ji dvě fretčátka a dala je do lavórku, kde jsem jim upravila pelíšek. Medulka si ale myslela, že to není ono a fretčátka vytáhla zase do deky. Tak jsem je nechala prozatím tak. Později byla fretčátka porůznu. Některá v dece, jiná na dece a další pod dekou, jo, neměla to lehké.

Nakonec jsem je posbírala a dala znovu do lavórku. K nim jsem vložila maminku a za jejího bedlivého přihlížení, tam dávala zbylá fretčátka. Nakonec tedy medulka uznat, že v lavórku to bude opravdu lepší a děti nebudou všude. Fretčiček vůbec neprotestuje, že je v jiné kleci a okamžitě pochopil, že to bude teď jeho dočasný bějvák. Při pobíhání šel krásně do záchodku v dočasně kleci a i tam papá. K miminkům se chová jako každý chlap: "Jéj, co to je! No to není moje, nebo jo? Raději to budu brát, jako, že to moje není. No je pravda, že jeho nejsou, ale bylo docela komické, jak pelášil pryč od voliéry. Jako kdyby mu za packama hořelo. Dneska byl obzvláště hodný a ani nevyváděl vylomeniny.

3.5.2005 – 3. den

Včera jsem prožila nádherný večer. Protože jsem byla hodná fretka a poslouchala maminku Medulku, tak mi ona dovolila pečovat s ní o její miminka. Maminka dokonce vyžadovala, aby má ruka byla s ní v pelišku mezi miminky. Potom se uklidnila a pokojně odpočívala, zatímco já se starala o to, aby kňourající fretčátka, zatoulavší se po pelišku, našla rychle a snadno cestu k maminciným cecíkům nalitým mateřským mlékem. Fretčátka náramně mlaskají. Vydávají zvuky podobné pískacím moniččákům a jejich mlaskání zní podobně, jako by někdo se zálibou praskal bublinkovou fólií, akorát jsou ty zvuky méně hlasité, alespoň prozatím. Miminka mají zvláštní vůni a dobře vinyutý čich. Pomocí něho vědí, kde přesně hledat mamincino mléko. Někdy jsou, možná únavou, zmatená a hledají ho třeba mamince na zádech, nebo pod tlapku, ale zase tak úplně mimo dlouho

nebývají. Při vyhledávání struku krouží hlavičkou jako by malovala kolečka, přičemž pročesávají mamincinu srst, dokud nosíkem nenarazí na bradavku. Jakkmile se jim to povede a jejich nosíkový senzor ohlásí dosažení vytýčeného cíle, otevřou papulku a okamžitě se přisají. Potom už následuje spokojené cucání a mlaskání, doprovázené občasnými mírnými záchvěvy a pohyby malými pacičkami. Někdy při tom vyhledávání a sání, provádějí takovou gymnastiku, že by se člověk až divil, do jakých všemožných tvarů a krkolomných poloh se dokáží dostat.

4.5.2005 – 4. den

Dnes jsem odhalila novou věc. Fretčátka začínají zdvihat hlavičku. A protože se jim to nedaří, ještě nemají tolik potřebné síly, aby ji při pohybu udržela nahoře, tak s ní pokyvuji nahoru a dolů. Trénují pěkně. A vypadají přitom, jako kdyby tančila na nějakou hudbu. Je to docela srandovní. Rostou ze dne na den. Jsou pokrytí takovou jemnou srstí, jako chmyřím, nebo vlnou. Maminka má tendence každého tahat do pelišku. Frotík se ji raději straní a schovává se. Ona když ho zmerčí, nahodí takový potměšilý upřený pohled, že se Frotíkovi málem naježí všechny chlupy na těle a raději mizí. Jenže Medula jej pronásleduje s tak velikou odhodlaností ho chytit a tváří se jako by si v duchu říkala: "Ty, jedno zlobivý veliký fret'e! Tak ty nebuděš poslouchat maminku?! Jen počkej!" A s tímto výrazem vystartuje, no... no jako fretka a s nahrbeným hřbetem a jasným cílem se vrhne kupředu na Froda. Je hrozně komická, ale nedá se jí vzdorovat. Je tak sladká a člověka to musí chtít-nechtět dojmout, když se s takou láskyplnou péčí snaží být ta nejlepší mamina na světě. Chce se postarat o všechny. No není to kouzelné?

17.5.2005 – 17. den

Fretčátka jsou den ode dne kouzelnější. Pozorují, jak se jim každým dnem jinak ježí chloupky na těle. Hlavně to jde vidět na hlavičkách. Začínají být pěkně roztrápená, jako malí pankáčci, či hipisáčci. Chloupky jim trčí každý na jinou stranu. Hárlekýnci a tchořinda jsou prostříbření. Neříkám, že stříbrní, ale tím jak mají to bílé chmyří, a do toho jim rostou tmavé chlupy, tak jsou takové, jako "pepří a sůl". Jsou to miloušci. Nejsvětější a nejtmavší holčička, jsou hodnoučké a v dlaních se krásně uklidní. Spokojené odpočívají a pomlaskávají si. Jak se jim něco zdá (samozřejmě je to sen o tom, jak saji, že, tak sebou různé třepají, vrtí chvostíkem a packama. Někdy sebou škubnou, ale spí spokojeně. Tyhle všechny pohyby jsou doprovázené, právě těmi mlaskanci.

Rostou nám zuby! No, zuby byli už před dvěma dny, ale dneska ne, pouze, špičáčky, ale nějaké miniaturní perličky i tam, kde jsou ostatní zoubky. Panečku, špičáčky nejsou velké, ani půl milimetru, snad tak čtvrt. Špendlíková hlavička je X-krát větší.

28.5.2005 – 28. den

Fretčátka se začínají rozlézat po pelišku. Už se před nima maminka nemůže tak dobře schovat, jako doposud. Hned ji hledají a jsou ochotná se pomalu vplazit až do záchodku. Seznamujeme medulátka se záchodkem. Zatím dáváme jen očuchat mamincin výtvar. Fretčátka věščí, ale jakmile narazí na bobek, přestanou a čmouchají, jako ovčáčti psi. Přitom se celí vrtí. Jedna holčička dokonce čuchla a sama vytvořila bobek. Nebyl sice ukázkově na místě v rožku, ale je to první zásvit úspěchu. Zatím bobkují a čurají kde se dá, ale to je jen tím, že ještě netrefí do mamincina záchodku.

Maso už baští jako o život. Styl jzení je teda podivný. Nejdrive žvýkají, potom spolknou větší kus a za okamžik ho vykuckají, aby jej zase přežvýkali. Chudčátka, ještě se mají pořádko učit. Tohle udělají třeba 4x za sebou. Každopádně si z toho hlavu nedělají. Pozorovat je, je tedy dost zajímavý zážitek.

30.5.2005 – 30. den

Fretčátka si začínají náznakově hrát. Pošťuchují se a asi zkusí náznak zápasu. Samozřejmě je to zatím takové neohranané, nu což, každý se to musí nejdříve naučit.

3.6.2005 – 33. den

Fretčátka včera začala otvírat očka! Dneska v tom pokračují.

5.6.2005 – 35. den

Příští víkend se to začne rozutíkávat do světa. To nám to uteklo. Na druhou stranu jsem moc ráda, že mohu udělat stejnou radost jako jsem měla a mám z Medulky já, zase dalším novým pániččkům.

10.6.2005 – 40. den

Zítřejší den "D" pro 2 naše přenáděrné fretčí děti. Jsem vděčná za čas, který mi byl předurčen, za čas, který jsem mohla strávit s našimi fretčátky. Jsem moc vděčná, za toto překrásné období, kdy jsem mohla sledovat, jak se z malých růžových fretčích žížalek, modelují krásné barevné kuličky, které s každým novým dnem více a více připomínají svým vzezřením to, čím jsou - tedy fretky - naše průvodce životem, naše anděly.

11.6.2005 – 41. den

Tak dneska vyrazili do nového domova, Berry a Jackie. Páničkové jsou milí a fretčátka se jim líbila. Biginka názorně předvedla, jak umí chodit na záchod. Zastupovala Jackie, která byla zrovna mazlena novými pánečky, tak se Bigi rozhodla, že když Jackie nemůže, tak to ukáže ona za ní. Jackie bude žít s krásným fretčím klukem. Monty je krasavec. A chudáček dostal od Medulky pořádné za uši. Berry bude v domácnosti sám, ale prý za rok, by měl dostat malou fretčí slečnu. Jak to nese Medulka? Medulka vypadá, že si ani nevšimla, že ji zmizel 2 děti. První co udělala po odchodu pánečku s malými bylo, že se vrhla na misku s granulkami, pár jich sezobla a zachumlala se do pelišku. No smutno mi bude, to jo, ale naštěstí vidím, že pánečci budou mít špunty rádi a vím, jakou radost jsem měla já, když jsem Hance ze Šlapanic odvážela Medulku, takže teď jenom splácím několikanásobně, to, co jsem dostala já před rokem. A když se na to člověk podívá z té lepší stránky, tak vlastně zjistí, že daroval víc štěstí a je jasně, že to štěstí se mu zase časem vrátí. Budu se radovat z toho, jak malí rostou, krásní a stávají se z nich plnohodnotné fretky. A jednou se třeba budu koukat, jak mají zase ony dětičky a bude to super.

Jordí a Medulka

ČO (MOŽNO) NEVIETE O DAPHNE

- Odmala sa mimoriadne rada hojda na záclonách. Zakvačí sa packami (prednými) na záclone a nôžkami sa pohúpa.
- Daphne má adrenalin v krvi. Vyšplhá sa na gauč a prechádza sa po vrchu gauča. Dokonca raz spadla. Potom vrtela hlavou ako kedysi Bandy v Maxihre.
- Neskutočne si miluje pchať hlavu do sestričných poltopánok. Nehryzie ich, ale pchá do nich hlavu ako emu.
- Keď jej umreli mladé, začala ma jemne (neskôr až nástojčivo) chytať za kožu medzi prostredníkom a malíčkom a snažila sa ma odtiahnuť buď do jej búdky alebo iného pelechu. (Počas "materskej" sa zašivala do našej knižnice, kde hodiny spávala.)
- Veľmi sa podala na matku. Zdedila po nej vynaliezavosť, farbu, postavu, divokosť... Daphne sŕší množstvom energie, ktorú keď si nevybije, nahromadí sa. Nasledky sú potom dvojnásobné ako zvyčajne. (Vyskakuje, kvoká ako divá, útočí na každé nohy...)
- Táto fretčia slečinka je tak rozmaznaná, že keď sa pestuje u mňa na rukách, ovisnú jej labky, začne šnupať nosom a následne driemať. V tomto stave sa môže diať čokoľvek, je jej všetko jedno.
- Miluje sneh. Je schopná jašiť sa v ňom hodinu v kuse. Keď jej začne byť zima, vylezie mi na topánku a snaží sa vyšplhať sa mi na ruky.

ČO (MOŽNO) NEVIETE O SAMOVI

- Nevieť presne kedy, ale myslím, že keď mal Samo pol roka, zrodila sa v ňom väšer hryzenia všetkých možných druhov obuvi. Medzi jeho najobľúbenejšie patria: sestrine sandále, mamine lakovky, moje šlapky a mokasíny, tenisky každej značky.
- Každú návštevu podrobi tzv. "kontrolnej prehliadke". Prebieha to asi takto: Dotyčný sa vyzuje. Samo sa k nemu rozbehne. (Niektorí návštevníci sa radi hrajú na hrdinov: "Nechaj ho, veď ja sa nenechám pohryzť...") Potom Samo odpochoduje k jeho topánkam: "Páni, toto je nové...to tu predtým nebolo...Musím si to označiť!" Najskôr zrušene pchá hlavu do topánok, potom začne hrýzť špičky/pracky/podrážku... - Samko sa niekedy chová akoby bol "najväčší". Namyslene pochoduje po izbe a na všetkých naokolo bez príčiny syčí...Pritúlím si ho- syčí, pride za ním mama- zasa syčí...nedostane, čo chce...opäť sykot
- Ak si myslí, že v záchode nemá čisté stelivo, kľudne urobí potrebu pred záchodom (niekedy na streche búdky). Túto taktiku sa snažím pochopiť, žiaľ, neúspešne...
- Samo absolútne nereaguje na iné fretky. Keď sme boli na návšteve, stretol babičku, tetu i otca. Neprejavil nijaké známky záujmu o nich. Ležal mi na rukách a zrudene pozeral, že čo má ako byť, čo sa namáham, keď jemu je to jedno.
- Vrtí chvostom. Ak má super náladu, rád si ním pokrúti. Vrtí ním pri hre, na mamu, na mňa... Dokonca aj keď sa rozvalí doluznak.

Heidi

ČIPOVANIE - ÁNO ALEBO NIE?

So vstupom našej krajiny do EU vyvstali aj pre chovateľov spoločenských zvierat isté povinnosti. Tieto povinnosti upravuje **Nariadenie (ES) č. 998/2003 Európskeho parlamentu a rady** z 26. mája 2003 a ktorým sa mení a dopĺňa smernica Rady 92/65/EHS. Cieľom tohto nariadenia je ochrana zdravia ľudí a zvierat a týka sa predovšetkým nákazy a šírenia besnoty v rámci EÚ. Momentálne je určených niekoľko prechodných období, počas ktorých môže byť zviera označené tetovaním alebo čipom, od 3.7.2011 však bude akceptovaný už len jediný spôsob označovania týchto zvierat a to elektronický identifikačný systém (transpondér) známy ako ČIP. Čip musí spĺňať normu ISO 11784 - 5. V prípade, že ju čip nespĺňa, vlastník alebo fyzická osoba zodpovedná za spoločenské zviera v mene vlastníka musí poskytnúť prostriedky potrebné na čítanie transpondéra (čipu) v čase každej kontroly!

Každé zviera pri čipovaní obdrží tzv. PET PAS, ktorý musí takisto zodpovedať norme (modrý obal, text v jazyku krajiny a angličtine) a na Slovensku sú momentálne uznané tri formáty PET pasov (možnosť overenia platnosti je na www.veterina.sk). V PET pase sú identifikačné údaje o zvierati, o jeho majiteľovi, o absolvovaných očkovaníach a odčerveniach. Čipovanie a PET pas je možné urobiť u povereného veterinára, ktorých zoznam môžete nájsť na stránkach Slovenskej veterinárnej komory (www.veterina.sk) alebo v ich strediskách. Veterinár je takisto povinný čipované zviera zaregistrovať do Národného registra zvierat a to, či svoju povinnosť splnil, si môžete skontrolovať na stránke www.narodnyregister.sk.

Ako prebieha čipovanie?

Veterinár vpraví čip pod kožu zvieraťa striekačkou, ktorej ihla je zhruba veľkosti a hrúbky zápalky. Najprv ale čip musí prečítať čítačkou, či je funkčný. Po jeho vpravení pod kožu môže urobiť jeden steh, ktorý zabráni vypadnutiu čipu, ale nie je to nutné. Najdlhšie zo všetkého trvá zápis údajov do príslušných formulárov (cca pol hodiny), preto je lepšie sa na čipovanie dopredu objednať. Cena čipovania sa líši v závislosti od cenníka veterinára, ale pohybuje sa okolo 1200 Sk.

Kedy je čipovanie nutné?

Ak sa chystáte na dovolenku do zahraničia, je nutné dať fretku začipovať. Ak by ste ju chceli prevážať iba s očkovacím preukazom, idete do rizika. Je pravda, že momentálna situácia na colniciach umožňuje fretku previezť aj bez čipu a PET pasu, ale nie vždy sa oplatí riskovať. Neidentifikovateľné zviera vám môžu na hranici zadržať.

Ďalšou výhodou čipovania je, že ak sa vám zviera stratí, ohlásite to u veterinára, na políciu a podobne a tým zabezpečíte, že sa to prostredníctvom internetu ahlásení dozvedia aj ostatní. Mestská polícia bude časom vybavená čítačkami a to im umožní okamžite identifikovať majiteľa zvieratá. Podobne je to u veterinárov. Zatiaľ síce ešte nie je prax po príchode do ambulancie zviera „prečítať“, ale dúfajme, že časom sa toho dočkáme.

Problém ale nastane, ak máte fretku začipovanú čipom nezodpovedajúcim norme a teda bežne používané čítačky ho neprečítajú.

S akými problémami sme sa zatiaľ stretli?

Keďže čipovanie je v plienkach, sú okolo neho aj problémy. Napríklad nie je prepojený register zvierat jednotlivých krajín, t.j. ak sa zviera stratí v zahraničí, čip síce prečítajú, ale ako nájdu majiteľa, na to nám zatiaľ ešte nik neodpovedal. Ďalším problémom sa ukázala preregistácia zvierat dovezených zo zahraničia. Každý čip je identifikovateľný na príslušné číslo pasu, odkiaľ sa dozvedia údaje o majiteľovi zvieratá. Každá krajina má ale inú štruktúru kódov pasu. Je teda pomerne ťažké zapísať do našej databázy zviera z ČR, keď slovenský PET pas má kód SK 123456789 a český CZ 1234567890 (t.j. o jeden znak viac). Pri zmene majiteľa v rámci SR problém nie je, stačí to nahlásiť veterinárovi a on zmenu zapíše do pasu aj do registra.

Tieto otázky sme položili príslušným orgánom (vet. komore a f. Integrity, ktorá má spravovanie databázy na starosti), ale zatiaľ sme sa žiaľ nedočkali odpovede.

MajaZ

Z činnosti Klubu chovateľov fretiek

Fond ohrozených fretiek.

Na podnet akcie na záchranu jednej chorej fretky, ktorú predávali v istom nemenovanom zverimexe, vznikol návrh na založenie Fondu Ohrozených Fretiek (F.O.F.). Tento fond, ktorý je sponzorovaný z príspevkov našich členov a iných dobrých ľudí, slúži na záchranu a pomoc fretkám v núdzi. Zároveň pomáha hľadať adopčné rodiny pre tieto fretky.

Babulka.

Prvá fretka, ktorá to vlastne začala, dostala meno Babulka. Našli sme ju v istom nemenovanom zverimexe, kde ju predávali ako mláďatko, pričom bolo evidentné, že ide o staršiu fretku. Podarilo sa nám vybaviť darovnicu listinu a Babulku odiaľ zobrať. Okamžite putovala k veterinárom, kde bola operovaná na nádor a bolo otáznne, či prežije. Všetky vyšetrenia, operácia u pooperačnú starostlivosť financovali chovatelia prostredníctvom zbierky. Babulka prežila a teraz prežíva šťastný život vo svojej adoptívnej rodine a terorizuje svojich troch nových „súrodencov“. Týmto by som chcela poďakovať všetkým, ktorí sa na tejto akcii zúčastnili.

Ak viete o fretke, ktorej treba pomôcť, ozvite sa na tč. 0910-33 11 38.

www.fretka.sk

Oficiálna stránka Klubu chovateľov fretiek dostala tak trochu upravený šat. Na úvodnej stránke môžete získať najčerstvejšie informácie o akciách, pribudli nové rubriky Veterinár radí (MVDr. Punčochárová) a Chovateľ radí (tu poradia skúsenejší chovatelia z klubu).

Pre stránku pripravujeme anglickú verziu, aby bola prístupná aj cudzincom.

Naviazali sme kontakt s Maďarským klubom chovateľov fretiek a na návštevu k nám prišiel jeden z ich chovateľov a chystajú sa k nám viacerí, naše fretky sa im veľmi páčia.

Pre mláďatá sme začali vydávať zatiaľ neoficiálny Záznam o pôvode fretky. Ak máte záujem o jeho vydanie pre svoje mláďatá, kontaktujte sa na mailovej adrese majaz@fretka.sk alebo na tč. 0910331138. Vaše fretky budú zároveň zapísané do plemennej knihy.

Občasník fóra a klubu chovateľov fretiek

ročník 1, júl 2005

Úvodník alebo je tu čas dovoleniek.

„Hurá, sú tu prázdniny!“ vykrikujú deti a študenti. „Kam tie deti dajú?“ pýtajú sa rodičia. Nuž a čo chovatelia fretiek? Najčastejšia otázka je „Zobrať fretku, či nezobrať?“. Samozrejme na dovolenku. My sme dovolenku absolvovali už v predstihu a naše fretky sa regenerovali doma. A musím povedať, že na rozdiel od nás sa zabávali veľmi dobre. Všetok servis mali samozrejme zabezpečený u nás doma, starala sa o nich naša kamarátka. Pred odchodom sme skontrolovali celý byt, či je všetko v poriadku, či nemajú čo zničiť, či si nemôžu ublížiť, či budú mať čo jesť, či je dosť kočkolitu a tak podobne. Ferret-siterka dostala presné pokyny, čo naši miláčikovia milujú a ako ich kŕmiť (akoby to nevedela). Všetko bolo v poriadku a tak sme s pokojným vedomím, že o našich maznáčikov je postarané, odišli za slnkom a morom. V prvé dni SMS nechodili a tak sme boli ako na ihlách. Samozrejme, že som bola sfúknuť čo jačím, veď fretkám sa darí dobre, tak načo miňať ťažko zarobené peniaze. Bola to pravda. Prvá SMS bola približne v znení, fretky sú radi, že ťa nevidia a tešia sa dobrej nálade a zdraviu. Potom bol chvíľu kľud a o pár dní to začalo. „...urobili si na balkóne pieskovisko a zhodili kaktusy, čo boli na voliére“, znela časť textu. A sakra... Ale čo, veď kaktusy boli nepichajúce (v podstate sukulenty), hádam sa niečo z nich zachráni, hlavne že sa fretkám nič nestalo. Bola to moja chyba, mala som vysadiť dvierka na voliére, veď veľmi dobre viem, že Sára je horolezec. O pár dní na to prišla ďalšia „...mala si pekné čínske ruže...“. Mala? Ako tomu mám rozumieť? Veľmi jednoducho. Zabudli sme odložiť stoličky od kuchynského stola, kde boli ruže umiestnené a naši inteligentí si ich odtisli. No a potom už nebol problém vyskočiť na stoličku a na stôl, zhodiť kvety na zem a urobiť si kvalitné pieskovisko. Keďže sme tchorikom nenechali dostatok hračiek a nemal sa s nimi kto naháňať, o zábavu sa postarali sami. Hlavne ferret-siterke, ktorá ten bordel musela aspoň zhruba popratať. Ach jaj. Opäť moja chyba. Mám predsa vedieť, že odtiahnuť stoličku nie je problém, mala som obe schovať do izby. A tak, zmiernená s osudom a tchormi som očakávala veľmi netrpelivo koniec dovolenky a návrat domov. Po príchode nás už žiadne veľké prekvapenie nečakalo. Okadený byt nepovažujem za niečo extra. Vrátili sme sa, tri hodinky sme si pospali a hor sa do luxovania a umývania bytu. Po štyroch hodinách byt vyzeral ako tak obývatel'ný a z kvetov sa zachránili iba sukulenty a asi tri čínske ruže. Tchorov naša čínorodosť po návrate nesmierne potešila, veď konečne sa opäť dialo niečo zaujímavé. A čo z toho vyplýva? Po prvé nikdy neverte, že ste na nič nezabudli, fretky si určite niečo na zábavu nájdu a po druhé s predzrúcou sa dobou neprítomnosti majiteľov v mieste pobytu fretiek sa prudko zvyšuje ich

inteligencia. Fretiek samozrejme. U majiteľov sa zvyšuje krvný tlak a znižuje hodnota ich majetku.

Tak vám všetkým prajem príjemné prežitie letných prázdnin a vašim tchorom veľa zábavy.

MajaZ, Kuko a Sára

Ideme na dovolenku, čo s fretkou?

Je tu čas dovoleniek a tak majitelia najčastejšie premýšľajú o tom, čo urobia s fretkou. Možností je niekoľko.

Variant „fretka sama doma“

Tento variant môžete využiť v prípade, že odchádzate na krátky čas, napríklad na predĺžený víkend. Vtedy je nutné nechať fretke dostatok krmiva, osvedčili sa zásobníkové kŕmidlá a veľa vody, najlepšie v niekoľkých napájačkách. Misku moc neodporúčam a to hlavne u mladých fretiek, pretože jedna zo zábav je vylietanie vody, čo mnohí chovatelia poznajú. Po návrate rátajte s väčším neporiadkom než obvykle.

Variant „ferret-sitter“

Je dobré ak máte niekoho, kto sa počas vašej neprítomnosti o vašu fretku dokáže postarať. Mal by to byť niekto, koho vaša fretka pozná a kto pozná ju. Môže sa o ňu starať buď u vás alebo u seba doma. Tento variant je ideálny počas vašej dlhšej neprítomnosti. Fretka je pod kontrolou a v prípade potreby je o ňu dobre postarané. Ak si ju váš ferret-sitter berie k sebe, je dobré najprv vyskúšať, či je fretka u neho spokojná, napr. nechať si ju najprv iba cez víkend. Toto je dobré urobiť hlavne vtedy, ak má ferret-sitter aj vlastné fretky.

Variant „fretka s nami na dovolenke“

Úplne ideálny variant je, keď váš miláčik môže s vami zdieľať radosť z dovolenky. Treba si však veľmi dobre rozmyslieť, kde fretka ísť môže a kde nie. Fretky napríklad nemajú radi teplo, takže k moru by som ju v lete určite nebrala. Do exotických krajín takisto nie, veď čo ak by ju domorodci považovali za spestrenie jedálneho? To by sa asi ťažko vysvetľovalo, že je to váš domáci miláčik. Chata, hory (nemyslím samozrejme Mont Everest a podobne) a iné miesta podobné našej klíme sú fajn. Ak ale idete do zahraničia, je dobré si najprv zistiť, čo daná krajina od prevážaných zvierat vyžaduje (čipovanie, očkovanie a podobne). Na prechodný pobyt stačí mať väčšiu prepravku do ktorej sa zmestí pelech, záchoď, miska a napájačka a v ktorej bude fretka tráviť dobu vašej prípadnej neprítomnosti. Nezabudnite si zobrať očkovací preukaz, niečo proti parazitom (kliešte a iná háveď) a samozrejme vodítka a potraviny, aby ste sa svojimi miláčikovi nestratili z dohľadu...;) Dúfam, že vám týchto pár rád pomohlo.

MajaZ